

Fita de la Séquia a l'aqüeducte de Santa Maria

Balsareny

Ubicació

Comarca:	Bages
Lloc/Adreça:	Vora el Pont de Santa Maria, de la Séquia. Sector central del terme municipal.
Emplaçament	Ctra. de Sant Feliu Sasserra (BP-4313), km. 42,1, quan arriba al nucli de Balsareny per la banda est, al costat del Pont del Riu.
Alçada:	297
Coordenades:	
Latitud:	41.86024
Longitud:	1.87963
UTM Est (X):	407010
UTM Nord (Y):	4634866

Classificació

Número de fitxa	08018 - 177
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Element arquitectònic
Estil / època:	Contemporani
Segle	XIX
Any	1890
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	Erosió important, sobretot a la part inferior, on hi ha la data
Protecció	Inexistent
Tipus de protecció:	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Simbòlic
Titularitat	Pública
Titular:	Ajuntament de Manresa; Junta de la Séquia
Fitxes associades:	

Descripció

Fita de la Séquia de Manresa que està emplaçada vora el pont o aqüeducte de Santa Maria, al seu extrem oest. Consisteix en un bloc de pedra de forma més o menys rectangular, amb els angles arrodonits, que té gravat a la cara davantera l'escut de Manresa i, a sota, les sigles C.A i l'any 1890. Les xifres de l'any estan molt erosionades i són pràcticament il·legibles. Les formes i mides de les fites de la Séquia varien força, però totes solen tenir l'escut de Manresa i, de vegades, també la data i les sigles C.A. Les mides de la fita són 75 cm d'alçada, per 30 d'amplada i 19 de profunditat.

Aquesta és una de les poques fites que es conserva entre les moltes que hi havia al llarg del recorregut de la Séquia. Recorden que el tros de terreny a l'entorn d'aquest canal era considerat terme de la ciutat de Manresa.

Observacions:

Originàriament es considerava que els terrenys per on discorre la Sèquia eren terme de Manresa, fet indicat per la presència de diverses fites amb l'escut de la ciutat. Amb la creació dels municipis moderns, però, s'entén que passa pel territori de diferents termes; és a dir, Balsareny, Sallent, Santpedor, Sant Fruitós de Bages i Manresa. Aquest fet es corrobora quan, amb motiu d'obres majors, cal demanar els permisos corresponents als diferents municipis.

Història

La Séquia de Manresa és una de les obres d'enginyeria hidràulica més importants de la Catalunya medieval. Per fer front a una greu sequera el Consell de la Ciutat de Manresa decidí construir una gran séquia, projecte que va obtenir el permís del rei Pere III. La direcció de l'obra va anar a càrrec de Guillem Catà, mestre liniador de la ciutat de Barcelona i un dels millors especialistes en aquell moment. Una primera part de les obres (des de l'inici a Balsareny fins a arribar al terme de Manresa) es va portar a terme entre 1339 i 1377.

En la part inicial la Séquia havia de passar per terrenys sota el castell, que eren propietat del baró de Balsareny, i per això la ciutat de Manresa va comptar amb el permís dels castlans, Ramon de Peguera i Mateu de Vilallonga. Les obres van començar aviat i del mateix any 1339 ja daten la resclosa i l'aqüeducte de Santa Maria. L'aqüeducte de Conangle fou construït el 1340, el mateix any que el bisbe de Vic va posar l'entredit a la ciutat de Manresa quan la Séquia va entrar a les terres del terme de Sallent.

